

AJANLIK OYUNLARI

Karakterler:

Doğa: Sakin, kararlı bir ajan.

Lale: Biraz saf, kocasına düşkün, mutlu bir ajan.

Özlem: Deli dolu, sinirli, katil, işkence meraklısı bir ajan.

Emre: Gül'ün sahte sevgilisi, umursamaz bir ajan.

Sevilay: Gül'ün hizmetçisi.

Gül: Çetin'in sevgili kızı.

Çetin: İş adamı olan yasa dışı işlerle uğraşan biri.

[Doğanın Evi]

[Kapı çalar Doğa kapıyı açar. Lale ve Özlem içeri girer.]

Doğa: Evet nihayet gelebildiniz kırk saattir sizi bekliyorum.

Özlem: Valla bana söylenme ben hazırdım. Lale Hanım'ın halletmesi gereken çok önemli işler varmış onu bekledim.

Doğa: [Laleye dönerek] Nedir bu kadar önemli olan Lale?

Lale: [mutlu bir edayla] Kocama sütlaç yapıyordum İboş'um çok sever ne var bunda?

Özlem: Aynen aynen. Sen kocana sütlaç pişirirken bende kapıda senin komşularına zoraki maruz kaldım bu nasılmış?

Lale: [birden ciddileşerek] Bana bak ben Şaziye Teyze'me laf ettirmem.

Doğa: Ay yeter artık didişmeyin! Burada iş yapıyoruz bir saniye bile önemli.

Lale: E benim içinde önemli. Sütün başından bir dakika ayrılırsan taşar.

Özlem: [Parmagıyla Lale'yi göstererek.] Sen bununla iş yapmak istediğinden emin misin? Aklı ya kocasında ya da sütlaçta çünkü.

Doğa: [Özlemin kulağına eğilerek] Ayol sen de biraz sakın ol. Yeni evli işte kocasına düşkün. Bir aya kalmaz onu kölesi yapar boş ver.

Lale: Ee Emre nerede?

Doğa: Gelir birazdan.

[Masanın etrafında toplanırlar.]

Doğa: Evet kızlar! İşimiz ciddi. Mademki Emrah Bey bu kadar önemli bir iş için bizi seçti, o zaman hakkını verelim. Görevimiz, iş insanı gibi gözüken ama arkadan Bülent Ersoy'un giysi dolabı kadar dolap çeviren Çetin Yılmaz. Bu adam Mahkum'a, Yasak Elma'ya, Yargı'ya şapka çıkarttırır. Görevimiz bu adamın saf ama ki ne saf, 2. Elizabeth'in öldüğünden bile haberi olmayan kızı Gül'ü kullanarak bu adamı mapusa tıkmak.

Lale: Bu işi Emre yapmayacak mıydı?

Doğa: Evet, Emre ama oyundaki adıyla Salih Gül'ü NASA'da astronot olduğuna inandırarak etkiledi ve erkek arkadaşı oldu. Ama bizimde işe el atmamız lazım.

Özlem: Neden?

Doğa: Çünkü Gül her gün Emre'ye NASA ile ilgili sorular soruyormuş, yani çocuk uzayla ilgili bir şey bilmiyor ama lisede yoklamadan seçilip sözlüye kaldırılan çocuk gibi bir şeyler sallıyor, Gül'de inanıyor.

Lale: Bu kızda amma safmış.

Doğa: Evet öyle. Neyse, kısacası Emre'nin olmayan beyin hücrelerinin daha fazla yormamak adına bizde bugün Emre'yle gideceğiz ve bilgi toplayacağız.

Selen: (kızgınlıkla) ya siz beni dinlemediniz ki! Gidecektim, Çetin'i bağlayacaktık traktör aküsüne elektriği verecektik, konuşmayınca basacaktık voltajı.

Doğa: Özlemcim, amacımız işkence ile bilgi koparmak olsa zaten suikastçı olurduk. Bizim amacımız can yakmadan hak edileni yaşatmak, yani bizde bunları düşünürüz.

Özlem: Tamam hadi bunu kabul etmediniz, Peki Çetin'i kamp ateşi üzerinde çöp şiş gibi azıcık döndürmenin nesi vahşice. Ne farkı var kışın üşüyüp arka tarafını sobaya dayayan bebeden?

Doğa: (Derin bir iç çekerek) Bazen diyor ki Allah'ım, sen neden beni Harry Potter ve Felsefe Taşı'ndaki Hermione gibi beynini kullanmayan yoksun iki şahısın arasına koydun, üfff... Neyse Emre gelene kadar çay demlemiştim, geçin salona ben getireyim.

Lale: Tamam şekerim benimkine altın tozu koymayı unutma.

Doğa: Ne altın tozu Lale?

Lale: Ya birde bize cahil diyorsun ya! Hiç mi Instagram’da İki video aşağı kaydırmıyorsun? Var ya hani saçına Euro tatan onunkinden.

Doğa: [Gölerek] Kaç ayar istersin 10, 18, 24?

Lale: Ya şaka yapıyorum anlasana.

Doğa: Lale şu moddan çık artık burada iş yapıyoruz. Geçin içeri oturun.

[Lale ve Özlem salona geçer oturur.]

Özlem: Bak ben sana söyleyim böyle adamları delil toplamak, açık aramak gibi şeylerle yok edemeyiz. Kafasını rondodan geçirmek lazım.

Lale: Ya sen katil ol Pennywise, Testere, Çığlık’la falan takıl. Bu ne ya ajan mısın seri katil misin?

Özlem: Sende böyle mıy mıy hareket et git Hello Kitty ile takıl. Ahanda buraya yazıyorum Kızılıık Şerbeti’ndeki Doğa gibi Fatih’in avucuna düşeceksiniz.

Doğa: [Çayları masaya koyar.] Neden bağıırıyorsunuz yine?

Lale: Özlem’e göre biz mıymıntı hareket ediyormuşuz.

Doğa: İçeride beyzbol sopası var getirir kafanı uçururum Özlem. Kellen buradan Mecidiyeköy’e kadar uçar.

Özlem: [Sinirle] Tamam, bundan sonra ben yanımızda tek kelime etmeyeceğim, size uyacağım ama benim dediğim gibi hikâyelerdekine benzer camiye bırakılmış bebek gibi ortada kalırsanız beni Google Maps gibi peşinizde sürüklemeyeceksiniz.

Doğa: Öyle bir şey olmayacak! Ama kabul, anlaştık. Eğer ben kazanırsam bu iddayı bana Bağdat Caddesi’ne açılan Şephora’dan alışveriş yapacaksın.

Özlem: Kabul. Ayrıca Şephora değil Sephora.

Doğa: Neyse ne işte.

[Kapı çalar.]

Lale: Ben bakarım.

[Lale kapıyı açar, Emre içeri girer.]

Emre: Hadi çıkalım. Siz hazır mısınız?

Doğa: Hazırız, çıkalım.

[Doğa, Lale ve Özlem ayakkabılarını giyip Emre ile birlikte aşağı inerler. Emre'nin arabasına binince giderler]

Özlem: Eee nerede bunların evi?

Emre: Nişantaşı'nda, bir konak.

Özlem: Vay be! Nişantaşı deyince aklıma keskin nişancılar geliyor nedense.

Lale: Normal.

Doğa: [Bıkkın bir şekilde] Emre konuştun mu Gül'le?

Emre: Konuştum, konuştum. Ablam, kuzenim ve astronot arkadaşım la kahveye geliyorum dedim.

[Kızlar gözlerini büyüterek birbirlerine bakarlar.]

Doğa: [Kısa bir kahkaha atarak] Burada senin ablan gibi gözüken bir tek ben varım, yani ben ablanım.

Özlem: [Heyecanla] Ben astronot olmam, Lale olsun.

Lale: [Şaşkın bir nidayla] Hayır ben de olmam.

Emre: [Gülerek] Boşuna didişmeyin ben Gül'e söyledim. Doğa benim ablam, adı Rukiye. Özlem benim arkadaşım, adı Cevriye. Lale sen de benim kuzenimsin, adın Şevval.

[Kızlar birbirlerine iğrenerek bakar.]

Doğa: Bravo Emre, gerçekten bir yapımcı kadar yaratıcısın, çok iyi isimler. Oğlum başka isim mi bulamadın?

Özlem: [Sinirle] Allah aşkına Cevriye nedir ya! Gecekondu önünde oturmuş dedikodu yapıp, öbür

yandan kocasının çamaşırını çitileyen teyze miyim ben? Ayrıca NASA'da çalışan astronot Cevriye olmaz, hiç inandırıcı değil.

Emre: Gül'e söyledim bile, birkaç gün idare et.

Doğa: [Kararlı bir şekilde] Birkaç güne ihtiyaç yok, bu gün dayarsak yeter. Öyle bir plan hazırladım ki, Gül'ün ağzı öğretmenine arkadaşını ispiyonlayan çocuk gibi açılacak.

Lale: [Alaycı bir şekilde] Ha o kadar eminsin yani.

Doğa: Tabi kızım, sen beni ne sandın. Nasıl Çetin Yılmaz bir Barış, bir Şahika ise, ben de bir Türkan Şoray ile Sherlock Holmes'un karışımıyım.

Özlem: Türkan Şoray ne alaka?

Doğa: Güzelim yani.

Özlem: [Şaşırarak] Ha o şekil, bende bir filmde Türkan Şoray'ın gözleri kocaman saçı başı darmadağın saçma sapan konuştuğu bir hali var o sandım.

[Kısa bir kahkaha atar.]

Doğa: [Yalancı bir kahkaha atar] Aynen çok komik! Baltalı Hano seni.

[Gül'ün villasına gelirler. Arabadan inip kapıda beklemeye başlarlar.]

Doğa: [Ciddi bir edayla] Bakın. İçeride genellikle ben ve Emre konuşacağız, size soru sormadıkça her lafa saman görmüş öküz gibi dalmayacaksınız.

Lale: Ay tamam! Bölmeyiz The Rock Show'unu.

[Lale zili çalar. Gül kapıyı açar.]

Gül: Ay hoş geldiniz.

Emre: Hoş bulduk aşkım.

[Emre ve Gül birbirlerine sarılır. Doğa, Özlem ve Lale de içeri girer. Lale kapıyı kapatır.]

Doğa: Aşkım, [Kalabalığı göstererek] ablam Rukiye, kuzenim Şevval ve NASA'dan arkadaşım Cevriye.

[Gül hepsiyle el sıkıştır.]

Gül: Çok memnun oldum hoş geldiniz. Salih sizden çok bahsetmişti, nihayet tanıştık.

Doğa: Evet Gülcüm, Salih'te senden bize çok bahsetti.

Gül: Buyurun ayakta kalmayın.

[Birlikte salona geçerler.] [Otururlar. Hizmetçi Sevilay gelir.]

Gül: Bir kahve içelim. Nasıl alırsınız?

Doğa: Ben sade alırım.

Lale: Bende.

Emre: Hayatım, beni biliyorsun.

Gül: Biliyorum, [güler.] Cevriye Hanım siz?

Özlem: Hayatım, ben şekerli alayım. Benim şekerim düşüyor.

Gül: Aaa neden?

Lale: O öyle şekerim, Yalı Çapkını'ndaki Kazım gibi ha bire sinirleniyor, bir şeyler pataklıyor.

[Özlem, Emre ve Doğa, Lale'ye şaşkınlıkla bakarlar.]

Gül: [şaşkınlıkla] Öfke probleminiz mi var Cevriye Hanım?

[Özlem konuşacakken, Lale sözünü keser.]

Lale: Tabii canım, o yüzden şu anda NASA'da ona iş vermiyorlar.

[Özlem kızgın bir yüz ifadesiyle Lale'ye bakar.]

Özlem: Öyle maalesef ki.

Gül: Anladım. Sevilaycım, dört sade bir şekerli kahve. Sevilay: Peki efendim.

[Giderken Özlem'i süzer.]

Gül: Cevriye Hanım benim Bebek'te tanıdığım çok iyi bir psikolog var, Gülseren Budayıcıoğlu Hanım. Dilerseniz size bir randevu alabilirim.

Özlem: [İsteksiz bir şekilde] Peki.

Gül: Ben o zaman arayım siz rahatınıza bakın.

[Gül salondan çıkar.]

Özlem: [Sinirle] Kızım sen manyak mısın? Neden böyle şeyler söylüyorsun? Senin yüzünden kadın bana Kırmızı Oda'dan randevu alıyor şuan.

Doğa: Cidden Lale, sen neden her mevzuya Bombacı Mülayim gibi atlıyorsun?

Lale: Ay ne yapayım birden gaza geldim.

Özlem: Trene yürürken beş tane pide gömersen gaza gelirsin tabii!

Emre: Abi yeter susun. Şu işi halledip gidelim.

[Özlem konuşmaya başlayacakken Gül gelir, oturur.]

Gül: Cevriye Hanım ben size gün, saat, konum hepsini atarım.

Özlem: Oldu canım sağ ol.

[Sevilay kahveleri getirir, sonra mutfağa giderken yine Özlemi süzer.]

Özlem: [Lale'nin kulağına fısıldar.] Senin yüzünden kadın bana yeni bir hayvan türüymüşüm gibi bakıyor.

[Lale bir şey söyleyecekken Doğa ona kaş göz hareketleri yapar.]

Doğa: Ee Gülcüm baban nasıl?

Gül: İyi vallahi Rukiye abla sağ ol, bu aralar çok işi var o yüzden eve pek uğramıyor. Sadece geliyor, arada bir kaç kişiyle çalışma odasına girip saatlerce çıkıyor.

Özlem: Şekerim yanlış anlama babanla ilgili bu aralar bazı dedikodular var biliyorsun.

Gül: Öyle iftiralara inanmak için cevabı A bulduğu halde D işaretleyen öğrenciler gibi saf olmak

lazım. Benim babam çok iyi kalpli, yardımsever, Kenan İmirzalıoğlu'nun iş adamı versiyonu gibi. Hep insanlara yardım eder.

Emre: Bir örnek verir misin aşkım?

Gül: Bak mesela. Ben bir ara garaja inmiştim çantamı arabamda unutmuşum bir baktım bir kamyonete beyaz çuvallar yüklüyorlar. Elledim ilaç gibi şeyler. Hemen gittim babama sordum, Onlar neymiş biliyor musunuz?

[Herkes Gül'e gözlerini dikmişti.]

Lale: Neymiş?

Gül: Babam diyaliz merkezine şeker bağışlıyormuş.

[Herkesin yüzünde afallanış bir ifade oluştu.]

Özlem: [Lale'nin kulağına fısıldayarak] Evet Gül kendini belli ediyor. Bu kadar da saf olunmaz yani diyaliz merkezine şeker mi bağışlanır?

Doğa: [Boğazını temizler.] Adı ne bu diyaliz merkezinin?

Gül: Eti Diyaliz merkezi.

[Doğa gözlerini büyütür.] [Sevilay mutfaktan seslenir.]

Sevilay: Gül Hanım bir gelir misiniz?

[Gül mutfığa gider.] [Kısa bir sessizlik olur.]

Özlem: Eti Diyaliz Merkezi mi dedi o?

Lale: Evet, öyle dedi.

Doğa: Bildiğiniz çikolata markası Eti ve diyaliz merkezi.

Özlem: [Emre'ye dönerek] Oğlum bu kız ilkokul mezunu mu? Yoksa üniversiteyi covid döneminde mi bitirdi?

Emre: Ne bileyim ben.

[Gül geldi ve oturdu.]

Özlem: [Yapmacık bir şekilde] Gülcüm, Amerika'da böyle şeyler yok. Diyaliz merkezi ne oluyor?

Gül: Siz Amerika'da mı yaşıyorsunuz Cevriye Hanım?

Özlem: Evet, orada çalışıyorum ya.

Gül: Salih bana NASA'nın ana merkezinin Mısır'da olduğunu söyledi.

[Hepsi birden Emre'ye bakar. Özlem Emre'ye tiksintili bir şekilde bakar.]

Doğa: Evet, ana merkezi Mısır'da, Özlem AY! Cevriye Amerika'daki tesiste çalışıyor. Neyse, diyaliz merkezi neymiş, nasıl bir şeymiş?

Gül: Şeker eritimi tesisi işte.

[Doğa gözünü devirdi.]

Lale: Neyse, başka örnek alalım.

Gül: Mesela ben yine bir gün telefonumu arabamda unuttum gittim garaja bu sefer Bursa'daki evdeyiz babam arabalara çuval çuval para yüklüyordu. Ben de gittim sordum, ne bu paralar diye.

Özlem: Eee, neymiş?

Gül: Babam huzurevindeki amcalar, teyzeler voleybol oynasın diye voleybol sahası yaptıracakmış.

[Doğa kendini koltuğa bıraktı.]

Doğa: Sorması ayıp, kaç çuval vardı? Gül: Valla ben arabada 15 tane saydım.

Özlem: [Hafif bir sinirle] Gül'cüm, baban huzurevinin ortasına futbol sahası kadar file dikecek galiba.

Gül: Ya öyle deme pahalı hayat sonuçta.

Doğa: [Lale'ye fısıldayarak] Vallahi o çuvallarda Recep İvedik'in yediği kuru fasulye kilosunda para vardır.

Lale: [Alaylı bir tonla] E sonuçta bir huzurevinden de bir Vargas, Eda Erdem, Zehra Güneş çıkabilir.

Gül: Tabii ki, yani huzurevinde yaşıyorlar diye sümüklü salyangozda değiller.

[Hepsi bir ağızdan onaylar.] [Gül'ün telefonuna bir mesaj gelir.]

Gül: Bir saniye.

[Gül salondan çıkar.]

Doğa: Vallahi o kadar param olsa Gül Yılmaz Akıl Hastanesi açarım. Bu kız saf değil Akıl hastası Nihal'ın konuşan versiyonu.

Emre: Bende bir şey demiyorum artık.

Özlem: Gül'e laf ediyoruz ama sende NASA'nın Mısır'da olduğunu sanan bir şahıssın Emre.

[Tam Emre konuşacakken içeriden silah tetiği sesi gelir. Hepsi birbirine bakar.]

Lale: Tetik miydi o?

[Gül elinde silahla salona daldı.]

Gül: Eller havaya, ayağa kalkın çabuk çabuk!

[Hepsi ayağa kalkıp ellerini havaya kaldırdı.]

Doğa: Ne oluyor ya?

Emre: (Telaşla) Bitanem ne yapıyorsun!

Gül: Sus!

Lale: Ay yapma, benim kocam var, yavrulayacağım daha!

Özlem: Allah'ım Powerpuff Girl kızının içinden Samara çıktı!

Gül: Susun! Ben sizi bilmez miyim güya babamı hapse tıkacaksınız!

[Kapı açıldı, içeri polisler girdi.]

Komutan: Yat yere, yat! Namaz pozisyonu al.

[Hepsi yere yatar.]

Özlem: Allah'ım, namaz kılacağım! Namaz kılacağım!

Komutan: Gül Hanım, bunları götürüyorum.

Gül: Götür.

[Özlem doğruldu.]

Özlem: Savunmamı istiyorum!

Gül: Ne!

Özlem: Vallahi bunlar beni kandırdı. Ben dedim ki, böyle bir şey yapmayalım o Çetin'in kafasını gözüne ya [Duraksar..] Neyse, buraları boş ver. Ben bunu istemedim vallahi.

Gül: [Duraksadı.] Tamam, geç kenara. Senle sonra ilgileneceğim.

Doğa: Ya Özlem, bizi satacağını biliyordum ama böyle de olmaz be. Ciğer görmüş kedi gibi sattın bizi be.

[Polisler Doğa, Emre ve Lale'yi götürür.]

Lale: [Ağlayarak bağırır.] Süt lacım ocakta kaldı!

SON

Ege BOYRAZ
Öğrenci